

GreytNews 16 - stichting Greyhounds Rescue Holland - 22 juli 2009.

Heeft u uw vakantie nog voor de boeg of is deze inmiddels achter de rug? Zo halverwege het jaar genieten velen van een welverdiende adempauze (of kijken uitgerust terug op de zojuist genoten vrije dagen) om de accu voor het tweede halfjaar weer op te laden. Onze stichting gaat echter niet op vakantie, dat hoeft ook niet: onze accu wordt dagelijks opgeladen door uw vele steunbetuigingen, door de vele blije gezichten van onze adoptanten, door de dankbetuigingen uit Spanje en uiteraard door het zien van al die 'koppies' die mede door onze inzet, de uwe dus!, gered zijn.

We hebben een heel druk maar ook heel succesvol eerste halfjaar achter de rug. Op onze site heeft het adoptieteam daar deze maand al verslag van gedaan; nog nooit zijn er in een eerste halfjaar zo veel honden geadopteerd! Maar ook op andere fronten was de stichting druk in de weer. Denk aan de vele hulpgoederen die naar Spanje zijn gebracht, Sjakie die daar inmiddels tot grote tevredenheid van de shelters rondrijdt, donateurs die zich niets van de financiële crisis lijken aan te trekken, een creatieve uitbreiding van het assortiment van onze Shop en last but not least de voorbereidingen om als stichting in Spanje ook fysiek aanwezig te zijn. Over dit laatste leest u hieronder meer, vers van de pers. Wij hopen dat het tweede deel van 2009 net zo succesvol mag zijn als het eerste was! Wij zijn er klaar voor!

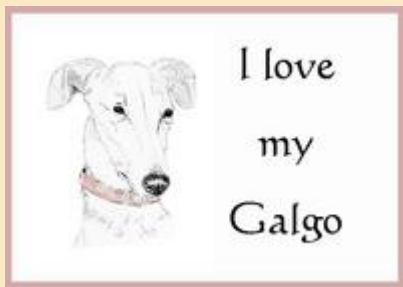
Breaking News - Breaking News - Breaking News - Breaking News - ....

Wij gaan participeren in een op te richten dierenpension in Spanje. In dit voor al onze shelters beschikbare pension zullen wij ruimte krijgen om honden opvang te bieden zodat wij direct kunnen handelen in geval er door onze shelters noodgevallen worden aangemeld. Daarnaast zal in dit pension een dierenkliniek worden gehuisvest waarvoor wij de complete (medische) inventaris zullen leveren. Deze is inmiddels aangekocht en zal de komende maanden naar Spanje worden gebracht. U zult begrijpen dat deze deelname een aardige deuk slaat in onze de laatste jaren voorzichtig opgebouwde reserve, maar daar was deze uiteindelijk ook voor bestemd! Door deze stap te zetten kunnen wij effectiever ter plaatse de noodzakelijke hulp verlenen en wij zullen u de

de grond ligt nu nog braak

komende maanden graag op de hoogte houden van dit bijzondere project.
Lees [hier](#) een uitgebreide toelichting op dit initiatief.

Uit de Nazorg (door Vicky van Straten):

In het Nazorg team zitten is heel erg leuk, het begint meestal met het ophalen van de hondjes van Schiphol. Dan heb ik daar meteen al contact met de mensen die de hond hebben geadopteerd. Die staan dan al nerveus te wachten op hun nieuwe aanwinst, ik betrap me er op, dat ik het ook elke keer weer heel erg spannend vind! En ik ben ook elke keer weer verbaasd hoe relaxed de hondjes bijna altijd uit hun benches komen en dat na een heel lange en slopende reis. Wat zijn het toch bijzondere honden! Ik begin mijn nazorg door de nieuwe mensen een 'begin nazorg' mailtje te sturen; daarin stel ik me voor en vraag ook of ze na een tijdje foto's kunnen opsturen, want daar doen we de mensen in Spanje een groot plezier mee. Tenslotte hebben zij ze van de straat gepakt en weer opgelapt. Daarna bel ik de mensen meestal een dag later op om te vragen hoe de hond heeft geslapen, of hij of zij heeft gegeten, geplast enz. enz..... Ik vraag ze ook of ze er geen bezwaar tegen hebben, dat ik ze na een tijdje af en toe bel of mail, want ik ben natuurlijk wel benieuwd of alles goed gaat.... Er zijn ook zó veel veranderingen voor de hondjes: nieuwe baasjes, een ander land, een heel ander klimaat, in een huis wonen (dit zijn ze meestal niet gewend), uitlaten en aan de lijn lopen (idem), noem maar op. En als er wat is, dan lossen we dat gezamenlijk op. Gelukkig zijn er zelden echte problemen, hoewel het nog regelmatig voorkomt, dat mensen zich tóch niet goed genoeg voorbereid hebben op de komst van de vreemdeling uit Spanje: dat bijna elke Spaanse galgo een 'rugzakje met problemen' met zich meeneemt!

De nazorg duurt ongeveer zes maanden, daarna beëindig ik mijn nazorg met een 'einde nazorg' mailtje; dit wil natuurlijk niet zeggen dat ze dan geen contact meer met mij kunnen zoeken, dat is vanzelfsprekend altijd goed. Alle galgo's die ik onder mijn hoede heb gehad houden een speciaal plaatsje in mijn hart. Ik hoop dat jullie dit

leuk vonden om te lezen. Ik doe dit werk al een paar jaar en hoop dit nog heel lang te kunnen doen voor onze lieve Galgo's!

Even voorstellen: Rosita, voorheen Suzi

Hallo allemaal, mijn naam is Rosita maar voorheen werd ik Suzi genoemd. Ik ben nu ruim een maand in Nederland en het bevalt me hier prima ! Ik kwam op een redelijk koude avond aan op Rotterdam Airport (ik had 's middags in Ayamonte nog liggen "braden" met ruim 30 graden) en werd verwelkomd door mijn nieuwe vrouwtje Sabine en Hadewij (haar zus) namens de stichting. Het was allemaal een beetje onwennig hoor, het was donker en koud. Ik heb maar meteen mijn behoefte in de aankomsthal gedaan want u begrijpt, zoiets doe ik niet in mijn benche. De 2 lieve dames die mij hadden begeleid moesten dus meteen weer aan het werk. Na nog een korte pitstop op het grasveldje voor het vliegveld zijn we naar huis gereden. Ik heb de hele weg naar buiten zitten kijken om toch maar niets te hoeven missen; ik vond het best wel eng, zo'n ver vreemd land. Thuis aangekomen heb ik meteen kennisgemaakt met mijn nieuwe familie, te weten de Dandies: Bonny, Woody, Lizzie en Angel en Galgo Muñeca (voorheen Rua). Het was ondertussen al vrij laat en ik kreeg lekker wat te eten (en daar zeg ik echt geen nee tegen) voordat we gingen slapen. Mijn "bed" in de vorm van een benche stond al klaar naast het bed van mijn vrouwtje en ik ben meteen in slaap gevallen en werd pas om half 10 de volgende ochtend wakker. Vervolgens ben ik het hele huis gaan verkennen en ik had al vrij snel door dat in de keuken het eten van mijn vrouwtje te vinden is en in de bijkeuken mijn eten. De tuin was helemaal leuk, al snapte ik niet helemaal wat al die rubberen dingen waren, later bleek dat ik die kapot mag maken, die worden trouwens hondenspeeltjes genoemd, maar de schoenen, boeken en eigenlijk alles van mijn vrouwtje niet.. Ik moest wel even flink wennen aan het leven in huis. Toen de televisie voor het eerst werd aangezet schrok ik flink, want waar kwamen die geluiden vandaan ? Maar... nieuwsgierig als ik ben, ben ik op onderzoek uit gegaan en [lees hier verder](#).

Invoerverbod huisdieren in België

Wellicht heeft u reeds vernomen dat het 'rommelt' in België ...

Per 1 oktober a.s. wordt er een nieuwe wet van kracht die gericht is op een verbod op de invoer van buitenlandse dieren. De wet beoogt met name het tegengaan van allerlei wantoestanden die de zogenaamde broodfokkers en allerlei op geld beluste figuren veroorzaken. Alhoewel de wet vooral van toepassing is op asielen en handelaren, zullen ook de Belgische rescue-organisaties, zoals het er nu naar uitziet, mogelijk door deze wet worden getroffen. "Mogelijk", omdat het afhangt van de statuten van de betreffende organisatie of er een door de nieuwe wet verplicht gesteld 'erkenningnummer' nodig is als handelaar of als asiel. En zo ja, of dit dan ook door de overheid wordt verstrekt. Omdat vele organisaties, de meesten zijn 'stichting', het woord zegt het al, zonder winstoogmerk werken, zullen zij waarschijnlijk niet onder deze nieuwe wet vallen. Echter, de interpretatie is al volop bezig, de één zegt van wel, de ander niet. Door een -met alle respect- typisch Belgische manier van opereren is er nu onduidelijkheid alom, laten we hopen dat dit straks ook allemaal op dezelfde typisch Belgische manier wordt ingevoerd, want dan is er weinig te vrezen ...

Uiteraard is het te zot voor woorden dat op deze wijze het zo belangrijke werk van organisaties als die van onze collega's in België wordt bemoeilijkt en wellicht onmogelijk wordt gemaakt. Ook al is de intentie van de wet goed, door de uitwerking zouden de goeden onder de kwaden kunnen lijden!

De vraag is echter in hoeverre deze wet in de praktijk stand kan houden in onze Europese Gemeenschap met open grenzen en vrij verkeer van diensten en goederen! En of ook onze stichting in Nederland getroffen wordt door deze aanpassing in de Belgische wetgeving. Immers, zoals de Belgische organisaties adoptanten in Nederland hebben, hebben wij die (in toenemende mate) in België. Daarnaast, ook in Nederland broeit dit onderwerp al een tijdje, zo ook in Frankrijk, en voor dat we het in de gaten hebben slaan deze Belgische verordeningen over naar de burens ... Wij houden dus nauw contact met onze zuster-organisaties in België en Frankrijk en zullen niet schromen om (gezamenlijk) actie te ondernemen zodra wij dat nodig vinden. Wij houden u op de hoogte! (Op onze website kunt u [hier](#) een uitgebreidere toelichting op dit onderwerp lezen.)

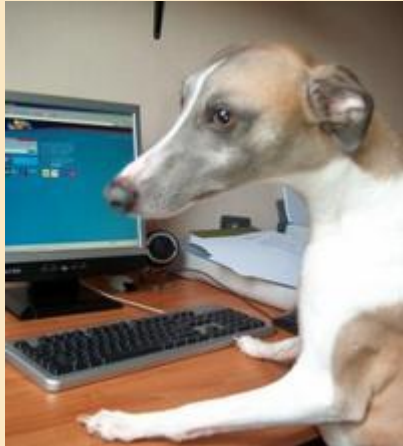

Collectebussen

Door de stichting zijn 15 witte collectebussen besteld zodat de regelmatig voorkomende vraag hierom nu ook gehonoreerd kan worden. Weet u een plaatsje voor een collectebus, bijvoorbeeld op de balie van uw dierenarts, in de kantine van uw bedrijf, in uw winkel, ..., neem dan s.v.p. contact op met ons door een mailtje te schrijven aan donateurbeheer@greyhoundsrescue.nl .

<

Vrijwilligers aan het woord: Mieke en Ro Kerkhoven

Hallo vrienden, Kennen jullie mij nog? Ik ben het, Brammie, een whippet. En ik woon in mijn residentie met Ro en Mieke Kerkhoven. Hoe dat zo gekomen is vertel ik misschien nog wel eens. Wat belangrijker is, is dat dit duo (dat ik als mijn personeel beschouw) er niet voor terug deinst om er schaamteloos en zonder enig vorm van overleg met ondergetekende, er enkele nevenfuncties op na te houden. Deze illegale bijbaantjes zijn al dan niet geheel of gedeeltelijk ten behoeve van Stichting Greyhounds Rescue Holland! Ik zal jullie deze schnabbelarij uitleggen. Ro schijnt deel uit te maken van een - zo hij zelf zegt - perfect werkend onderdeel van deze organisatie. Namelijk Inzameling, Transport en Logistiek. Perfect werkend? Laat me niet lachen. Hij krijgt die tuk-tuk van hem nog niet eens perfect werkend. Het enige wat aan dat erbarmelijke vervoermiddel perfect werkt, zijn de jongens van de wegenwacht. Feit is dat veruit de meeste van deze "on the road monteurs" Ro allemaal bij naam en toenaam kennen en dat ze met kerst allemaal een kaartje sturen. Ik kan u uit eigen ervaring vertellen dat een ritje naar bijvoorbeeld Friesland of Drenthe om hulpgoederen op te halen, met dit voertuig nogal een hachelijke onderneming is. Zelf vindt hij dat het allemaal nog wel meevalt. Wat ook een niet onbelangrijk punt is, is dat zijn rayon ook vrij uitgebreid is. Namelijk vanaf de lijn Flevoland, Gelderland en verder alles daar boven. De mensen van de pechhulpdienst hoeven zich, wat betreffende de crisis voorlopig geen zorgen te maken. Zolang Ro blijft rijden voor Greyhounds Rescue Holland, hebben zij werk.

Mieke is een ander verhaal. Wat die precies doet is mij niet geheel duidelijk maar zij schijnt sinds 2004 verantwoordelijk te zijn voor het donateurbeheer. Als u nu denkt dat dit van enig malheur gevrijwaard is, dan moet ik u teleur stellen. Niets is minder waar. De computer waar dit alles mee gebeurt, laat zich lastig omschrijven, Het is een gigantisch houten gevaarte met een hoop knoppen en kabels.

Voor alle duidelijkheid heb ik een foto van haar computer bijgevoegd. De "windows" die zij gebruikt is enkel het slecht scharnierende venster van haar kantoor. Het zal u niet verbazen dat in het donateurbeheerschap een hoop tijd gaat zitten. Het toppunt was dat dit stelletje het gewaagd heeft om mij in januari een week lang alleen te laten.

Weliswaar met oppas, maar toch. Ze waren effe galgo's halen in Spanje. Ik moet zeggen, deze galgo's heb ik later bij een bijeenkomst gesproken, en wat waren ze blij dat ze weg zijn uit die verdoemenis. Hun verhalen zijn stuk voor stuk horrorverhalen. Weet u, er blijft hier door mijn personeel een hoop werk liggen, maar men moet in het leven prioriteiten stellen. Er zijn zaken die absolute voorrang vereisen. Greyhounds Rescue Holland is zo'n zaak.

Bram Basiel Kerkhoven

